

MITT i LIVET

Västanfors Västervåla församlings tidning

nr 1/18

Påskan

Frivilligarbete

Fasteinsamlingen

Välkommen...

till påskens nummer av församlingstidningen Mitt i livet, där du får möta några frivilliga medarbetare i församlingen och i kommunens väntjänst. Många volontärer upplever att ett frivilligt engagemang i en förening eller organisation ger mycket tillbaka. Dessutom gör de en viktig samhällsnytta.

I Västanfors Västervåla församling uppskattas de frivilliga medarbetarnas arbete väldigt mycket. Deltagarna i packgruppen och internationella gruppen gör en viktig insats för att hjälpa andra människor, och de svensktalande frivilliga som medverkar vid internationellt kafé i Brukskyrkan har en betydande roll när inflyttade fagerstabor behöver träna på att prata svenska.

Läs om Hawa som har gått en skräddarutbildning i flyktinglägret där hon bor. Med symaskinens hjälp har hon startat en egen verksamhet där hon syr skoluniformer som hon säljer. Det är ett exempel av många på vad Svenska kyrkans internationella arbete med psykosocialt stöd kan innebära för människor som drabbats av krig eller en katastrof.

Längre fram i tidningen kan du också läsa om Peter som har kämpat sig tillbaka till jobbet efter en arbetsplatsolycka för ett par år sedan.

Prästen Per-Arne Bengtsson förklarar varför vi firar påskan som vi gör i Sverige.

Cecilia Kjellin Eriksson, redaktör

Projekt Fenix fortsätter

Förra året drev Västanfors Västervåla församling ett integrationsprojekt tillsammans med flera andra lokala aktörer. Den 3 april startar del 2 av projekt Fenix.

Liksom förra året är utgångspunkten matlagning och odling av örter och grönsaker. Deltagarna lär sig under arbetets gång svenska ord och uttryck som hör ihop med matlagning och odling. I år byggs projektet ut med en utbildningsdel utformad som olika temakurser i mindre grupper där deltagarna får lära sig om svenska högtider, olika matkulturer, barnkultur, vilka regler som gäller i natur och miljö och om hur vi i Sverige ser på familjen. Andra exempel på teman som kan ingå är musik och dans, bildterapi, kläder, konsthantverk och umgängesspel. Verksamheten inom projekt Fenix är en bas för att lära sig det svenska språket och svenska sedvänjor.

Som ytterligare en del i projektet finns kurser i psykosocialt stöd. Tre kurstillfällen genomförs för personal som arbetar med barn, ungdomar och även vuxna som kommer från en traumatiserad bakgrund.

Arbetsförmedlingen och projekt Påfart utser deltagare från gruppen personer i etableringsfasen som har fått uppehållstillstånd i Sverige. Västerås stift har beviljat ekonomiskt stöd till projektet. Andra samarbetspartners är Integrationscentrum - Fagersta kommun, Projekt Påfart - Bergslagens folkhögskola, Arbetsförmedlingen och Sensus studieförbund.

Projektledare är Per-Arne Bengtsson, präst i Västanfors Västervåla församling. Ytterligare två personer kommer att jobba med projektet, som pågår i olika delar under hela 2018.

Övergripande mål för Projekt Fenix

- Få ett antal människor sysselsatta med meningsfulla aktiviteter.
- Skapa trygghet och förståelse för svenska traditioner.
- Ge självkänsla och identitet.
- Att odla sin egen mat och tillaga den. Maten skapar vår identitet.
- Vi är vad vi äter och självkänsla skapas genom vad vi skapar och äter.
- Mat handlar om livsstatus, från fattigdom till möjlig rikedom.
- Antalet personer inkluderade av odling och matkurser: 12 personer, antal kursdeltagare i psykosocialt stöd: ca 30 personer, övriga kurser 200 personer.

Raili är en frivillig eldsjäl

Raili bor med sin man Lennart och vovven Bubbis i en villa på Per Ols. Hon har tre söner, sju barnbarn och två barnbarnsbarn samt två ”bonus-barnbarn”. Raili berättar att hon är uppväxt hos sin mormor och morfar i Finland där hon bodde tills hon gått färdigt skolan. På sommarloven reste hon till Sverige och bodde hon sin familj i Fagersta, som redan hade flyttat dit. Hon fick sommarjobba på gamla Konsumbaren och det arbetet fick hon fortsätta med när hon 1966 flyttade till Fagersta.

Har jobbat i äldreården

Efter några år började Raili arbeta inom hemtjänsten och efter det gick hon över till Malmens äldreboende. De sista sex åren före pensioneringen hade hon tjänst som frivilligsamordnare i Fagersta kommun.

Frivilligcentralen har mycket verksamhet som erbjuds våra pensionärer, till exempel väntjänst, underhållning på våra äldreboenden, bingo, sittgympa, filmvisning och föreläsningar.

Frivillig i väntjänsten

När Raili slutade sin tjänst som samordnare bytte hon sin roll till att arbeta som frivillig. På frågan vad det betyder svarar hon:

-Det kan vara olika saker som att följa med en person till läkare eller tandläkare, biobesök, teater, gå ut och promenera eller läsa tidningar.

I väntjänsten ingår också att vara kafévärd. Raili är kafévärd på Malmen tillsammans med sin man och några andra frivilliga. De dukar, serverar och tar betalt för kaffe och ser till att gästerna har det bra. Kafévärdarna har också

till uppgift att hälsa underhållare och publik välkomna samt att tacka för underhållningen.

Leder sittgympa på Malmen

Raili är även vikarie på väntjänstkontoret och hon leder sittgympa på Malmen varje fredag förmiddag.

-Mina dagar går så fort och jag känner att det jag gör är meningsfullt. Jag mår bra och de äldre mår bra. Jag vill gärna rekommendera att bli frivilligarbetare.

Som avslutning säger Raili: -Har man stort hjärta så räcker det till för alla. Mitt hjärta klappar extra mycket för mina barn och barnbarn och för våra äldre i kommunen.

**Text och foto:
Gun Gustavsson**

Packat och klart...

Varje torsdag eftermiddag träffas ett antal flickor i en lokal i Brukskyrkan för att göra nytta för andra. De stickar, virkar och syr kläder för behövande och gruppen kallas "Packgruppen". Kläderna sänds till Brödet och Fiskarna som samlar in kläder, skor, glasögon, leksaker och förnödenheter. Det är en organisation som bildades 1972 av engagerade personer i Västerås stift och var till en början en kristen organisation men är idag en obunden organisation såväl politiskt som religiöst.

Behoven är stora på många håll i världen men sedan många år skickar man kläder till tätlägret i Västsahara, ett område i Saharaöknen söder om Marocko i norra Afrika, där 160 000 av ursprungsbefolkningen "Sahrawierna" bor. Marocko har ockuperat området sedan 1975 och människor har bott i tätlägret sedan dess. Det är 43 år!

Behovet av hjälp är stort

Alla förstår att hjälpbehovet är stort och att den insats man gör i packgruppen är guld värd för de behövande då de inte har möjlighet till egen försörjning.

Vad är det då som packgruppen gör? Jo man tillverkar framförallt något som kallas babypaket och ibland även startpaket. Det är ett paket som innehåller bland annat filter, tröjor, byxor tygblöjor som är ämnat för kvinnor i lägren som nyss fött barn.

När jag den här dagen besöker Brukskyrkan är det bara tre kvinnor som har samlats men det är 7-8 personer som ingår i

Packgruppen. De flesta har varit med länge, berättar Monica Ersson och säger att hon varit med i säkert 10 år, men när hon sen tillsammans med Gun Löf börjar räkna efter ordentligt säger hon: - Det måste nog vara minst 20 år i alla fall och det är nog lika för dig Gun.

Den tredje som är närvarande denna dag är Anette Koskinen. Hon kommer något senare än de andra för hon jobbar skift och därför krockar det ibland. Hon säger precis som de andra att hon är med inte bara för att hon känner att hon gör en insats, det är också roligt att träffas och prata. Anette tycker det är väldigt intressant att höra de äldre berätta om saker som hänt förr.

Det mesta materialet är skänkt

Jag undrar varifrån de får materialet som de använder när de syr och stickar, och de berättar att folk skänker en del och annat köps in av Västanfors Västervåla församling. De berättar också att de får kaffe och smörgås. Anette inflikar att hon gärna tar en gobit istället...

Förutom ovan nämnda fika bjuds deltagarna på en resa någon gång om året. Senast besökte de Skultuna Messingsbruk vilket var mycket uppskattat.

Babypaketen packas i påsar

Flickorna berättar också att de packar babypaketen i mindre påsar som sedan läggs i svarta sopsäckar. Dessa ska sedan transporteras till Brödet och Fiskarna i Västerås. Tidigare kom det en bil och hämtade upp säckarna men i och

med att den fick en annan rutt samt att antalet säckar som skulle hämtas inte var så många, brukar en av vaktmästarna som jobbar inom församlingen ta med dem till Västerås där han bor. Västerås är för övrigt huvudkontor för Brödet och Fiskarna i Sverige och där finns en butik som säljer Second hand. Även i Enköping och Köping finns butiker.

Alla kan hjälpa till med något

Att det är roligt att träffas, prata och göra gott för andra tycker alla tre. Och även om man oftast är fler som träffas på torsdagarna i Brukskyrkan är fler deltagare välkomna. Om man inte tror sig kunna bidra med vare sig stickning eller sömnad så finns det alltid något man kan hjälpa till med.

-Självklart finns det annat som behöver göras. Det kan vara till exempel att nysta garn eller att repa och klippa isär lakan som vi använder för att sy olika saker, säger de.

När jag går därifrån kan jag inom mig se det stora leendet hos en nybliven mamma i lägret nere i Västsahara när hon öppnar ett babypaket som skickats till henne ända från Brukskyrkan i Fagersta.

Fotnot: I Fagersta gör man även babypaket inom Missionskyrkan/ Risbrokyrkan. Förra året gjorde man ca 75 paket som transporterades till Västerås och sen vidare.

Bra länkar: www.globalis.se/Konflikter/Afrika/Vaestsahara

www.brodetofiskarna.se/

Gun Löf, Monica Ersson och Anette Koskinen är några av de flitiga deltagarna i församlingens packgrupp som träffas i Brykskyrkan varje torsdag eftermiddag.

Bilden nedan visar några fina barntröjor som stickats av restgarner.

Ett baby-startpaket innehåller

- 1 filt ca 80X100 cm, stickad, virkad eller lapptäcke
- 1 handduk ca 50x70 cm, frotté.
- 2 tvättlappar: ca 30x30 cm, frotté eller lakanstyg
- 3 blöjor ca 70x70 cm, lakan eller frotté
- 1 tröja stickad eller virkad
- 1 mössa stickad eller virkad
- 2 skjortor
- 2 byxor, trikå eller frotté
- 1 blöjbyxa, stickad

Text och foto: Staffan Riddersporre

Carina hjälper andra att träna svenska

Carina Dorg är en av de frivilliga svenskspråkiga som regelbundet deltar i internationellt kafé i Brukskyrkan. Varje fredag eftermiddag är kafét öppet för personer med utländsk bakgrund som vill träna på att prata svenska. Även svensktalande personer behövs för att ett samtal ska kunna föras på svenska. Därför är frivilliga deltagare viktiga.

Personer från flera länder

-Det är så roligt att träffa nya människor, säger Carina. Jag tycker att det är så spännande med varje person som jag har framför mig. Jag vill förmedla något positivt till dem.

Deltagarna är på olika nivå när det gäller det svenska språket. Några har just lärt sig de mest grundläggande medan andra är väldigt drivna och pratar nästan

flytande, trots att de inte varit i Sverige under så lång tid.

Både män och kvinnor från olika länder kommer till internationellt kafé. De som kommer från Eritrea har tigrinska som modersmål. Många är från Syrien och talar arabiska. Några kan lite engelska, vilket kan underlätta när man behöver hjälp att översätta ord och uttryck. Ofta är deltagarna väldigt hjälpsamma mot varandra så att den som kan lite mer hjälper till att översätta. Ibland är det svårt att förstå varandra, men det brukar gå bra med hjälp av kroppsspråk och bilder. -Jag blir så frustrerad när jag ibland inte förstår vad de säger fast de försöker, berättar Carina.

Samtalet har olika innehåll

Samtalet handlar ofta om deltagarnas egen situation. Carina brukar börja med att fråga om personerna hon samtalar med; varifrån de kommer, om familjen,

vad de gjorde i sitt hemland och vad de vill göra i Sverige. Vad de tycker om att göra på fritiden och vad de ska göra när de kommer hem brukar de också prata om. De tittar ofta i kartboken och Carina brukar fråga om hur de tog sig från sitt hemland till Sverige.

Både skatt och allvar

-Vi skrattar och har roligt emellanåt men vi pratar även om jobbiga saker ibland. Jag tror att det kan kännas bra att någon är intresserad av mig, säger Carina. Jag kommer inte ihåg vad alla heter, men jag hälsar på dem ute på stan och stannar gärna och pratar en stund. Det är roligt!

Förtroendevald i församlingen

Carina Dorg är 67 år och pensionär sedan tre år tillbaka. När hon var yrkesverksam arbetade hon främst som läkarsekreterare. Hon är förtroendevald i Västanfors Västervåla församling för

Carina Dorg, i mitten, trivs bland deltagarna på internationellt kafé i Brukskyrkan. Både kvinnor och män från olika länder kommer dit regelbundet för att träna på att prata svenska.

POSK (Partipolitiskt obundna i Svenska kyrkan), som ersättare i Kyrkorådet och som ordinarie ledamot i Kyrkofullmäktige. Carina har under många år deltagit i församlingens verksamhet på olika sätt. Det började med regelbundna besök på Öppna förskolan 1982 när äldsta dottern var två år. Senare sjöng dottern i barnkören och familjen besökte familjegudstjänster.

Carina var under en period även med i församlingens samtalsgrupp för kvinnor. Hon går gärna på veckomässan i Västanfors kyrka när hon har möjlighet.

Svenska kyrkans grundkurs

1995 gick Carina Svenska kyrkans grundkurs med tanke på att bli diakon. Men hon fullföljde inte diakonistudierna. Den sista delen av diakonutbildningen skulle bli förlagd bort, och eftersom barnen ännu inte var så stora kände Carina att hon behövdes mer hemma.

-Det var absolut inte bortkastat att gå Svensk kyrkans grundkurs, tycker Carina. Det var värt allt, förutom att jag längtade hem till familjen de veckor som jag bodde borta på Stiftsgården i Rättvik. Carina är en fysiskt aktiv person. Hon har under alla år gått regelbundet på gymnastik och tycker mycket om att åka skidor.

Vill förmedla något positivt

Carina och maken Tommy är adoptivföräldrar, och under några år ledde Carina studiecirkel för föräldrar med adopterade barn. Hon inspirerades av känslan av att förmedla något positivt, och det är en liknande upplevelse att vara med på internationellt kafé.

-Jag tycker om att möta människor. Jag känner att jag kan ge dem en del av Sverige, och de ger mig tillbaka den erfarenhet som de har.

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

**Välkommen till
internationellt kafé
i Brukskyrkans kafé
varje fredag
kl 13.30-15.30.**

Internationellt kafé är ett tillfälle att träna på att prata svenska. För att svenskträning ska bli möjlig behövs även svensktalande kafégäster. Vi bjuder deltagare i internationellt kafé på kaffe/te. Eventuellt fikabröd betalar var och en. Välkommen!

Många känner igen Hjärdís Gustafsson i Västervåla som den som bakar så mycket gott. Under många år har hon varit en av dem som bakat kaffebröd till församlingens olika aktiviteter.

Hjärdís Gustafsson visar löparen som hon har vävt i västervåladräktens färger.

Vi sitter i köket hemma hos Hjärdís på Poesivägen i Västervåla och jag har turen att få smaka några av Hjärdís hembakade drömmar till kaffet. Hon berättar om sitt mångåriga engagemang i församlingen, som började i samband med att maken dog 1997. Gun-Britt Isaksson, som då jobbade som diakon i församlingen, tog med Hjärdís till Brukskyrkans kafé. Hon bakade till kafét minst en dag i veckan under flera år.

Bakverk till kyrkkaffen

Hon har även bakat regelbundet till kyrkkaffen, alla helgons dag och måndagsträffar i Västervåla, och till olika evenemang för att samla in pengar till Svenska kyrkans internationella arbete. -En gång gjorde jag två fina vita marängstårter med Lutherhjälpens* logotyp av brun choklad uppepå, berättar hon.

Volontär på Stiftsgården

Under en period var Hjärdís även engagerad som volontär i köket på Stiftsgården i Rättvik. Vissa veckor bakade hon kaffebröd och andra gånger var det allmänna städsysslor i kök och matsalar som ingick i uppdraget. Till tolv jular var det Hjärdís som stod för julbaket, och vid konfirmationen då det kom 600 gäster hjälpte Hjärdís till i köket. Hon berättar att proportionerna på mjöl och smör fick tiodubblas för att det skulle förslå till en sats. Två hekto smör blev två kilo smör och en liter mjöl blev tio liter.

Hon minns att mjöltunnan som rymde 25 kg mjöl var full när hon började baka på måndagen, och var tvungen att fyllas på redan på fredagen samma vecka. Maskiner användes för att knåda degen. -Jag hade en egen bänk i köket där jag fick husera. Det var väldigt roligt. Vi var som en stor familj och jag kände mig alltid välkommen där, berättar Hjärdís.

Gillar att väva och sy

Hjärdís tycker också om att jobba med textilier, både att väva och att sy. Fyra vävstolar har hon hemma. Hon har vävt löpare som istället för blommor delades ut som gåva till musiker som medverkade vid konserter i Västervåla kyrka. Hjärdís visar löparen som hon vävt i samma färger som finns i västervåladräkten. Det blev ganska många löpare av den 60 meter långa väven, då varje löpare var 1,25 meter lång. Hon berättar att hon tillsammans med ett par väninnor en gång vävde tyg till fem hembygdsdräkter i samband med att en bekant fyllde år. En del av tyget använde Hjärdís till att sy sin egen västervåladräkt. Hon har också vävt lindukar som hon har gett bort till släktingar. Det har hänt att hon har knypplat spets till kyrkan också. -Jag har alltid tyckt om att handarbete, och det är roligt att ge bort något som man själv har gjort. Ett handarbete är något

Hjördis älskar att baka och handarbete

bestående. Att köpa färdigt är inte lika roligt. Nu virkar jag grytlappar ibland, men jag måste använda förstoringsglas för att se ordentligt och då är det inte så roligt längre, säger hon.

Husmodersföreningen köpte stora oblekta dukar till Västervåla sockenstuga, och för att bevara det oblekta åtog sig Hjördis att tvätta och mangla dukarna.

Har sjungit i kör

Hjördis har också varit körsångare. Hon sjöng i Västervåla kyrkokör i mer än 30 år, och i SPF-kören under en period. Hon slutade sjunga för ett tiotal år sedan när hon fick astma. Det var också astmabesvären som gjorde att hon slutade som kyrkvård, eftersom hon fick svårt att läsa högt när hon inte obehindrat kunde dra efter andan. Ett antal somrar hjälpte Hjördis till med att öppna och stänga Västervåla kyrka när den ordinarie kyrkvaktmästaren hade semester.

Idag har Hjördis besvär med synen, vilket gör det svårt att väva och handarbete, men att baka och att prova nya recept har hon inte slutat med. Hon bjuder gärna närmaste grannen på något nybakat och han skottar ”bakvägen” mellan husen för att det ska vara lätt att gå där. Och när dottern ska hälsa på barnbarnet i Åsarna skickar hon förstås med lite nybakat matbröd och kakor i hopp om att få lite älgkött i retur.

Träffar bybor varje vecka

Träffen med andra bybor varje onsdag med kaffe, kortspel och samtal är ett sätt att förgylla vardagen, som ibland blir lite långsam. En promenad varje dag är ett bra sätt att hålla sig frisk, tycker Hjördis, även när det är dåligt väder. Besvären med synen gör att Hjördis inte längre kör bil, men hon är nöjd med att kunna åka färdtjänst när hon behöver komma iväg och handla. Ett par gånger har hon ansökt om riksferdtjänst

för att besöka sin syster i Halmstad och vänner utanför Östhammar.

Tar hand om andras blommor

I vardagsrummet står många fina blommor som Hjördis ”tagit över” från vänner och grannar. Orkidéer och amaryllis som blommat över får flytta hem till Hjördis som tar hand om dem så att de börjar blomma igen när nästa säsong kommer.

**Svenska kyrkans internationella arbete var tidigare uppdelad i två olika organisationer; Lutherhjälpen och Svenska kyrkans mission.*

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Peter är tillbaka på jobbet

Peter jobbar på järnvägen. I september 2015 gick han på spåret i Göteborg och räknade slipers. Han hörde att kompisarna skrek och tittade upp. Han hann se loket i tillräckligt god tid för att påbörja en förflyttning åt sidan, men för sent för att inte bli påkörd. Den dagen förändrades Peters liv för alltid. Han fick så allvarliga skall- och nackskador att han låg nedsövd i flera veckor för att kroppen skulle kunna återhämta sig under bästa förutsättningar. Tillståndet var länge kritiskt innan läkarna kunde säga att han skulle klara sig, men de kunde inte säga i vilket skick han skulle vara när han vaknade. När läget var stabilt flyttades Peter från Göteborg till intensivvår i Västerås. Det var där han väcktes ur narkosen och det visade sig att han bland annat var lam i höger kroppshalva och han kunde inte prata. Nu började den tuffa vägen tillbaka till ett vanligt liv.

Personalen på rehab sa att Peter skulle räkna med att det skulle ta minst sex månader innan han tränat upp sig tillräckligt för att få komma hem. Var tredje vecka

skulle det göras en ny vårdplanering med nya mål för hans träning. Men redan efter två veckor behövdes en ny vårdplanering för det gick superfort med Peters framsteg. Han hade ett otroligt driv och kämpade hårt. Han fick de första permissionerna runt jul och blev slutligen utskriven efter nyår 2015, cirka fyra månader efter olyckan.

Flyttade hem till lägenheten

Han flyttade hem till sin lägenhet i Fagersta och där fortsatte rehabiliteringen. Han träffade en logoped för att få hjälp med talträningen och han fortsatte att träna upp sin fysiska rörlighet och styrka. Han spelade mycket pingis och hade vadslagning med sin mamma om vem som skulle laga maten. Ibland körde de femkamp. allt för att peppa och hitta kraft för att fortsätta träna. Det har inte alltid varit lätt och det har funnits tillfällen då Peter tappat modet, men generellt har han en positiv inställning till livet och han har fått mycket support och uppbackning av familjen.

Peter minns ingenting från olyckan, ingenting från en vecka innan och heller ingenting från tiden efter.

Hans första minne är från rehab i Västerås, ungefär två och en halv månad efter olyckan. Han satt i en rullstol och tänkte: "Vad gör jag här? Jag måste ut och byta slipers." Han försökte prata men det gick inte. Idag har han svårigheter med korttidsminnet. Vardagliga saker och rutiner kommer han inte alltid ihåg, men har han gjort något speciellt så minns han det. För att inte glömma viktiga saker har han utvecklat olika strategier. På grund av skadorna vid olyckan fick Peter epilepsi och nu har han ett system för att komma ihåg att ta sin medicin.

Känner ingen smak

Han känner inte heller någon hunger, mättnadskänsla eller smak. Det ledde till att han inte åt någon mat i början men det tyckte han var bra eftersom han gick ner i vikt. Till sist insåg han att han var tvungen att äta. Idag kan han känna smaken av riktigt salt lakrits och kaffe. Annan mat som han äter, äter han utifrån sitt minne. Han kommer ihåg hur en maträtt smakar och vad han tyckte om innan olyckan, så han äter samma saker som förr.

Peter är glad för att kunna jobba heltid igen efter arbetsplatsolyckan som han var med om för två år sedan.

Foto: Privat

Isolerade sig i hemmet

När Peter var så pass återställd att han kunde flytta hem isolerade han sig. Han berättar att han innan olyckan hade sin plats i kompisgänget men att det var svårt att hitta tillbaka efteråt, främst på grund av att han inte kunde prata. Det finns en god vän, Nicke som han umgicks med. Det gick bra eftersom de känner varandra så väl. Annars satt han mest hemma och tittade på tv och avverkade serie på serie. Till sist tröttnade han på det och började gå promenader som blev längre och längre ju starkare han blev. Han följde även med sin pappa till hans firmas garage i Virsbo. Sommaren 2015 hade han börjat träffa Emma, men kontakten avbröts i och med olyckan. Hösten 2016 träffades de igen via gemensamma vänner och idag bor de ihop. Även hon har betytt mycket för Peters återhämtning.

Målmedveten träning

Den absoluta sporrén för Peters målmedvetna träning var att komma tillbaka till jobbet. Han stora passion är att köra traktorgrävare och att byta slipers. Ungefär ett

år efter att han blev utskriven började han arbetsträna och efter ytterligare ett halvår började han jobba heltid. Han förklarar att tidigare var traktorgrävaren som en förlängning av hans kropp, men så är det inte idag. Vist har han återfått otroligt mycket av sin rörlighet men än behöver han träna upp finmotoriken i fingrarna. I maskinen som Peter kör är det joysticks som är väldigt känsliga för små rörelser och det är där det ställer till det. Men med hård och enveten träning har Peter som mål att öva upp även detta. Dessutom behöver han mera tid på sig för att uträtta saker. Talet kom dock igång ordentligt när han började jobba igen, eftersom han var tvungen att kommunicera med sina arbetskamrater. Det är inte

bara jobbet i sig som är en glädje för Peter. Han har en otroligt bra arbetsgivare som stöttar till hundra procent och han har många bra arbetskamrater.

Är tillbaka på jobbet igen

Han är tillbaka på jobbet och han jobbar heltid. Nej, han presterar inte lika bra som innan olyckan, men han är bara 28 år och har tid på sig att träna. Dessutom har han ett jävlar anamma som är avundsvärt. Jag tvivlar inte en sekund på att han kommer att bli ett med den där maskinen igen och utföra ett lika bra arbete som han gjorde tidigare.

Text: Marianne Paby

Påskan är en mötesplats mellan död och liv

Barn klär ut sig till påskkäringar och går runt bland grannarna. Då blir det godis och påskägg. Frågan är hur mycket de vet om påskens budskap. Det blir i varje fall mer godis än vanligt. Påskens högtid har fått träda tillbaka till förmån för julen som har hamnat i kommersens hetta. Lika exploaterad har inte påskan blivit som högtid. Därför har firandet också tappat terräng i vårt medvetande. Påskan är den allra äldsta högtiden vi har tillsammans med judendomen.

Det finns en berättelse som handlar om det israeliska folkets fångenskap i Egypten. De var slavar under Faraos och tilläts ingen egen frihet. Moses fick i uppdrag att befria folket från slaveriet genom att vandra mot det land som Gud hade lovat att ge till sitt folk. Den vandringen påbörjades år 1270 f. Kr och pågick i 40 år. En vandring genom Sinais öken där många hinder och passager skulle möta vandrarna. Därför heter högtiden "pascha" vilket blivit påsk och betyder "övergång" eller passage.

Hur det började

Faraos ville inte släppa folket, men efter flera katastrofer så ändrade han sig. Det visade sig vara ett politiskt rävspel. Han förföljde judarna med sin armé ända till Röda havet. Upprinnelsen var att Moses gett order om att folket skulle slakta ett lamm på kvällen och stryka blod på dörren till sitt hus. Då skulle dödens ängel gå förbi huset men hemsöka egyptierna med död. Lammets blod skulle rädda folket så att de kunde komma iväg. Allt måste gå fort vilket innebar att brödet inte kunde jäsa innan det gräddades. Det kom därför att kallas för det osyrade brödet. Ett

annat namn för den judiska påskan är *det osyrade brödets högtid*.

Vandringen i öknen

Ett folk på vandring är ingen enkel promenad att organisera. Vatten, mat, tält och allt som måste till för ett helt folk där ålderdom, sjukdom och mänskliga problem blev till en vardag. Snart blev det klagomål bland folket, och det var en direkt kritik mot Moses och hans Gud. Det handlade om brist på mat och vatten. Moses bad till sin Gud som löste problemet. På morgonen kunde folket samla in *manna* och baka ett bröd som de kallade för *semla*. På kvällen kom vaktlar som fångades och blev föda. Vatten kom ur klippan och Gud gav dem tio budord inskrivna i sten. Guds närvaron bestod av ett moln som ledde folket i öknen så de hittade vägen. Genom sin lag var Gud närvarande och kunde rädda folket från sjukdomar och död.

Vår fastetid

I kyrkans festkalender är fastetiden det nya gudsfolkets vandring genom öknen. Därför består fastan av att avhålla sig från att äta kött under fyrtio dagar. En symbol för de

fyrtio år som vandringen pågick. Vi äter semlor på Fettisdagen. Fastan börjar dagen efter med Askonsdagen. Semla var namnet på brödet i öknen. Fastetiden handlar om det som ökenvandringen också gjorde. Att nå ner till livets basfunktioner. Enkelheten i livsföringen skapar renhet inför Gud där proportionerna på saker i livet får rätt balans. Det återger glädje över livets små under när vi vaknar upp från hemmablindhet, falsk trygghet och småsinta perspektiv.

Påskmåltiden

För judarna är påskmåltiden det som står i centrum och den är mycket ritualiserad. Det är viktigt att var och en äter med sina närmaste och att lammet slaktas på rätt sätt. Husfar skall bryta brödet och dela ut likaså av lammet. Därefter följer tre rundor där vinet går runt under det att någon sjunger psaltarpsalmerna 110-117. Den yngste pojken vid bordet skall ställa frågan *Varför firar vi denna högtid?* Så kommer svaret med historien om utvandringen från Egypten. Det innebär att de som är samlade vid bordet återupplever den första måltiden och påskan med

Foto: Magnus Aronson

sina anhöriga genom alla tider. En händelse som står utanför tid och rum och som är evigt pågående.

Typologisk tolkning

Det som sker i Gamla Testamentet, (GT) är som en förhistoria som ger oss bilden av vad Jesus sedan gör i Nya Testamentet (NT). Det är två parallella spår som går sida vid sida. Molnet i GT har bytts till stjärna (NT) som visar vägen för de vise männen för att nå fram till världens ljus. Barnet i krubban. Påskmåltiden förvandlar Jesus till den kristna nattvardsmåltiden. Historien om Jesus har sina rötter i GT:s olika berättelser och är själva uppfyllelsen av GT. Utan den jämförelsen är det svårt att förstå vad som händer i NT.

Tre högtider blir en

Kyrkan har slagit ihop tre olika fester från den judiska traditionen. *Lövhyddohögtiden* var en fest då man levde i hyddor byggda på husets tak eller ute i öknen för att återuppliva folkets historia. Det var ett sätt att hedra förfäderna. *Yom Kippur* var försoningsdagen då översteprästen gick in i det allra heligaste bakom en ridå som kallades förlåten. Där bad han för folkets synder sedan gick han ut och la sina händer på en getabock som fick bära folkets alla synder under året som gått. Därefter jagades djuret ut i öknen för att dö. *Det osyrade brödets högtid* är måltidens fest innan uppbrottet från slaveriet i Egypten.

Långfredagen

Vad som händer i berättelsen om Jesu död på korset sammanfattas med hans ord på korset.

Förlåt dem för de vet inte vad de gör! När han dör kommer ett moln och förmörkar himmelen precis som molnet i öknen finns Gud med för att visa sin kärlek. Det draperi i templet som avskärmade *det allra heligaste*, Guds boning, klyvs itu och faller ner. Namnet på tyget var *förlåten* och vi har ordet förlåtelse. Gud kom ut från sin boning och finns nu i oss människor. Det ger oss gudomlighet men gör oss också till "djävlar" som sviker det gudomliga. Långfredagen är den kristna kyrkans försoningsdag. Ondskans mörker har och kommer att besegras genom korset som den ultimata verkligheten utanför alla mänskliga gränser.

Påskdagen

Genom att Jesus uppstod från det döda så är vandringen till det förlovade landet avslutad. Det land som skulle ge gudomlighet åt människan fanns inte här på jorden. Lärjungarna tror ända till slutet att Jesus skall upprätta sitt rike här på jorden. Först efter mötet med den uppståndne ser de vägen till Guds rike. Döden har inte slutordet. Makt, skräck och ondska har sin gräns för bortom mörkret finns en annan verklighet i en annan dimension. Det är påskens budskap om ett nytt liv som uppstår ur döden.

Övergångar

Vi firar påsk när ljuset är på väg tillbaka och vinter övergår i vår. Påskdagen skall firas första söndagen efter första fullmånen efter vintersolståndet. Därför varierar påskfirandet med över en månad i tid som gör att vi kan ha tidigt eller sent påskfirande.

Det nya livet kommer även fram i naturen och är på väg att visa sig i fasteriset som fått musöron. Det döda har fått liv. Att livet är på väg tillbaka visar sig i att hönsen börjar värpa ägg när ljuset kommer. Varför ägg symboliserar påskan beror på symboliken att det nya livet finns innanför skalet och kommer att växa sig starkt och en dag spränga skalet. Precis som Jesus sprängde döden och graven öppnades inifrån av änglar.

Folkligt firande

Förr tändes påskeldar på Skärtorsdagen för att skrämma bort alla häxor som var på väg till Blåkulla. Nu tänder vi elden istället på Valborgsmässoaftonen. Påskkärringar hör till Skärtorsdagen då de flyger iväg men de kommer tillbaka på Påskaftonen. Påskäggen skall vara inlåsta i skafferiet tills Påskdagen då vi firar uppståndelsen. Påskmaten handlar egentligen om att få äta kött igen efter den långa fastetiden med avhållsamhet. Påskan är viktig att vi firar med den ursprungliga innebörden. Långfredagen bör vara en dag på året som vi får vila från mobiltelefoner och andra aktiviteter. Låt oss fira *tråkighetens dag* och vila från prestationerna. Vi borde återta Långfredagen som en viktig dag. Sanningen är: *utan mörker inget ljus*. Glad Påsk i uppståndelsens ljus.

Per-Arne Bengtsson, präst

Fråga juristen

Framtidsfullmakt

Vem ska sköta din ekonomi när du inte längre kan? Vad händer med ert gemensamma hus om en av er blir dement? Frågorna kan vara många och en del kan känna oro för vad som kan hända i framtiden.

Tidigare har det i många fall krävts att en god man eller förvaltare utsetts vid tillfällena då en person själv inte kan ta hand om sina personliga och ekonomiska angelägenheter. Genom en ny lag om framtidsfullmakter, som började gälla 1 juli 2017, har du själv möjlighet att på förhand utse någon som kan sköta om detta, om du senare i livet skulle drabbas av sjukdom, psykisk störning, försvagat hälsotillstånd eller liknande. Du väljer själv vem du vill ge förtroendet att fatta beslut åt dig. Det kan vara din make, sambo eller ett av dina barn. Det här innebär att exempelvis en fastighet som du äger kan säljas av den du utsett till fullmaktshavare, utan inblandning av en god man eller förvaltare.

*Kyrkans Allmänna Juridiska Byrå, tel 0223-434 76
Välkommen att kontakta sekreterare Maria Ulestig
Eriksson för information och tidsbokning.*

Ida Jäder, jurist

En ”vanlig” fullmakt löper stor risk att ifrågasättas och bli ogiltig om fullmaktsgivaren till exempel drabbas av svårare demens. Det är här en framtidsfullmakt tar vid och ger dig möjlighet att i förväg bestämma vad du vill ska gälla för den situationen. Hälso-, sjuk- och tandvård samt vissa frågor av typisk personlig karaktär omfattas dock inte av framtidsfullmakt.

För att en framtidsfullmakt ska vara giltig måste innehållet uppfylla särskilda formkrav. Bland annat krävs att framtidsfullmakten ska vara skriftlig, underskriven av dig och bevitnad av två samtidigt närvarande vittnen.

Sammanfattningsvis innebär en framtidsfullmakt en möjlighet för dig att på förhand välja vem du vill ge förtroendet att fatta beslut åt dig om du i framtiden själv inte kan det. Det kan lösa bekymmer och skapa en känsla av trygghet inför framtiden, oavsett vad som händer.

Välkommen att kontakta oss om du vill veta mer om hur en framtidsfullmakt kan hjälpa dig eller någon i din närhet.

Ida Jäder, jurist

Flykting och skräddare

Hawa har ställt ut symaskinen utanför sitt hem. Då blir det lättare att ta upp beställningar på skoluniformer. Pengarna hon får in är ett välkommet tillskott till familjen med sex barn.

Text: Anna Jonasson

Hawa är 26 år och har gått skräddarutbildningen som Svenska kyrkan stöder genom LWF. Hon bor i flyktinglägret Batil i en hydda bestående av lera och trä som familjen byggt själv. Hon har bott i Batil sedan några år tillbaka, då hon flydde ifrån Blue Nile i Sudan. När Sydsudan bildades 2011 var det flera gränsområden vars linjer inte fastställdes. I dessa områden, bland dem Blue Nile, uppstod strider som tvingade människor att fly. På grund av gerillaverksamheten tillåter Sudan inte heller humanitär hjälp till dessa områden.

Hawa har sex barn

Hawa blev gift som 15-åring. Idag har hon sex barn att försörja, den yngsta bara fem månader gammal. Innan hon gick skräddarutbildningen var hon, som de flesta andra i lägret, beroende av FN:s matrasoner. Familjen är fortfarande beroende av dessa, men idag ger pengarna hon tjänar på att sy och sälja kläder ett välkommet tillskott. För de pengarna kan hon köpa

det hon behöver som inte ingår i matrasonerna. Familjen klarar sig bättre eftersom hon också slipper byta ransonerna mot annat, vilket annars är vanligt.

–Genom projektet har jag lärt mig läsa, räkna och sy och nu har jag en liten verksamhet som stärker familjens ekonomi, säger hon.

Syr och säljer skoluniformer

Hawa hade tur som fick gå utbildningen. Den är hett eftertraktad i lägret. Ett byrå bestående av religiösa ledare och andra samhällsaktörer bestämmer vilka som får gå utbildningen. Deras beslut är baserade på vilka som har störst behov. Nu bedriver Hawa en egen verksamhet där hon syr skoluniformer som hon säljer. Projektet tillhandahåller symaskinen, som hon delar med tre andra kvinnor, och förser också kvinnorna med allt material de behöver.

Skoluniformerna säljer hon för 100 sudanesiska pund (cirka 8 kr) per plagg. Hon syr också kläder till sig själv, sin familj och släktingar.

Symaskinen har hon ställt på ett bord utanför sitt hus, så att hon ska synas.

–Då kan folk beställa av mig när de går förbi, säger hon.

Utbildningen ger stolthet

Alla som går skräddarutbildningen får först gå en kurs där de lär sig att läsa och räkna så att de kan mäta upp tyg till exempel. Dessutom behöver de kunna läsa och skriva för att senare sköta en verksamhet. Viljan att lära sig att läsa är så stor bland de vuxna i lägret att denna kurs ofta har dubbelt så många deltagare än de som ska gå skräddarutbildningen. Stoltheten som kvinnorna känner när de kan skriva sitt namn istället för att sätta ett tumavtryck är enorm.

– Många vuxna har helt enkelt aldrig fått tillgång till någon sorts utbildning över huvud taget. Därför är det här värt mycket. De får dessutom lära sig lite engelska på dessa kurser, vilket är väldigt populärt, säger Else Berglund, ansvarig för Svenska kyrkans flyktinginsatser i östra Afrika.

Hawa är 26 år och har gått skräddarutbildningen som Svenska kyrkan stöder genom LWF (Lutherska världsförbundet). Hon har startat en egen verksamhet där hon syr skoluniformer som hon säljer. Foto: Magnus Aronson/IKON

Om skräddarutbildningen

- Hittills har 35 personer gått utbildningen.
- Utbildningen pågår i 18 månader.
- Hittills i år har projektet genererat 6195 skoluniformer.
- Målet är att få yrkesutbildningarna certifierade så att de som gått kursen senare kan söka arbete som skräddare var som helst.
- I flyktinglägret Batil bor det cirka 43 200 flyktingar.

Stöd Svenska kyrkans internationella arbete

SMS:a LIV till 72905 och ge 100 kronor eller swisha din gåva till 9001223. Tack!

Läs mer: www.svenskakyrkan.se/internationelltarbete

Årets fastekampanj

När det fruktansvärda inträffar. När katastrofen är ett faktum. Ge människor kraft att bli starkare tillsammans!

I årets fastekampanj, som startar den 11 februari och avslutas den 25 mars, är det fokus på vad Svenska kyrkans psykosociala arbete betyder för människor som drabbats av katastrof eller konflikt och tvingats till flykt.

Kampanjen vill visa vad det är som gör att människor kan gå från att överleva till att leva. Från att få tillgång till det basala, som mat och vatten, till att få kraft till att komma tillbaka till ett normalt liv.

När människors egna resurser och egen kapacitet är i centrum kan drabbade människor orka vara aktiva i sina egna liv.

Vad är psykosocialt arbete?

Att känna trygghet

- Att basala behov uppfylls
- Att få viktig information
- Att känna sig delaktig

Att hitta sin grupp

- Att organisera sig
- Att känna grupptillhörighet
- Att skapa sociala nätverk

Att utvecklas

- Att känna stöd av varandra
- Att ta tillvara varandras erfarenheter och resurser
- Att få en inkomst

Att resa sig starkare

- Att känna framtidstro
- Att få styrka att gå vidare
- Att vara bättre rustad för framtiden

Gudstjänster i påsk och vår

To 29/3 kl 19

Skärtorsdagsmässa i Västanfors ka.

Fr 30/3 kl 11

Långfredagsgudstjänst i Västanfors kyrka med Kyrkokören. Sångsolist: Britt-Marie Frid Andersson

Fr 30/3 kl 13

Jumalanpalvelus. Finsk långfredagsgudstjänst i Brukskyrkan.

Sö 1/4 kl 11

Påskdagsmässa i Västanfors kyrka med Kyrkokören.

Må 2/4 kl 9

Gudstjänst på Västanfors Hembygds-gård (i logen). Lätt frukost serveras till självkostnadspris.

Sö 8/4 kl 15

Mässa i Brukskyrkan. Söderbärke barnkör sjunger.

Ti 10/4 kl 8

Morgonmässa i Västanfors kyrka

To 12/4 kl 19

Veckomässa i Västanfors kyrka

Sö 15/4 kl 18

Musikgudstjänst i Västanfors kyrka med Västanfors och Söderbärke kyrkörer.

Må 16/4 kl 14

Måndagsträff och andakt i Västervåla sockenstuga.

Lö 21/4 kl 17

Konsert med Västerås kammarkör i Västanfors kyrka.

Sö 22/4 kl 10

Familjegudstjänst i Västanfors kyrka

Sö 22/4 kl 15

Gudstjänst i Brukskyrkan.

To 26/4 kl 19

Veckomässa i Västanfors kyrka.

Sö 29/4 kl 11

Messu. Finsk mässa i Brukskyrkan.

Sö 29/4 kl 18

Temagudstjänst i Västanfors kyrka.

Sö 6/5 kl 15

Mässa i Brukskyrkan. Körsång med "Kravlösa" från Söderbärke.

To 10/5 kl 8 Friluftsgudstjänst på Hotellberget i Ängelsberg. Kyrkokören medverkar.

To 10/5 kl 14 Konfirmation i Västanfors kyrka.

Sö 13/5 kl 13<

Äitienpäiväjuhla. Finskt morsdagsfirande på Lindgården.

Sö 13/5 kl 18

Rockgudstjänst i Västanfors kyrka.

Rock- och popkören och komband.

Ti 15/5 kl 8

Morgonmässa i Västanfors kyrka.

Sö 20/5 kl 11

Friluftsgudstjänst på Oljeöns dag.

Sö 20/5 kl 15

Gudstjänst i Brukskyrkan.

To 24/5 kl 19

Veckomässa i Västanfors kyrka.

Sö 27/5 kl 15

Friluftsgudstjänst vid kapellet i Brandbo.

Må 28/5 kl 14

Måndagsträff och andakt i Västervåla sockenstuga.

Sö 3/6 kl 10

Familjegudstjänst i Västanfors kyrka med sommaravslutning o stora tårtan

Sö 3/6 kl 15

Mässa i Brukskyrkan.

Ti 5/6 kl 19

Musik i sommarkväll i Västervåla kyrka med Kyrkokören

Sö 10/6 kl 14

Bygudstjänst i Odensnäs trädgård/veranda. Kaffe serveras.

Ti 12/6 kl 19

Musik i sommarkväll i Västervåla kyrka med vokalensemblen Gränslösa

Sö 17/6 kl 15

Gudstjänst i Brukskyrkan.

Mer information om gudstjänster finns i predikaturen i Fagersta-Posten och på församlingens hemsida.

www.svenskakyrkan.se/vastanfors

Parkeringen vid kyrkan avstängd

Parkeringen vid Västanfors kyrka är avstängd. Besökare till kyrkan ombeds parkera vid Lindgården eller Sockenstugan. Fagersta kommun byter vattenledning och räknar med att arbetet kommer att pågå till september.

Nya förtroendevalda

En ny mandatperiod med nya förtroendevalda inleddes den 1 januari 2018 och pågår till sista december 2021. Anders Linger (POSK) fortställer som ordförande i Kyrkorådet och Stefan Karlström (POSK) är vice ordförande. Gun Bäck fortsätter som ordförande i Kyrkofullmäktige och vice ordförande är Lena Eldståhl (S). En lista med alla förtroendevalda finns på församlingens hemsida www.svenskakyrkan.se/vastanfors.

Byggnadskommitté

I byggnadskommittén ingår Anders Linger (POSK), Gun Alingsjö Bäck (POSK), Petronella Hjertqvist (POSK) och Tom Selnes (S).

Personalnytt

Birgitta Hellman har fått anställning som diakoniassistent i församlingen. Birgitta börjar i juni och efterträder Ingrid Östborg, diakon, som går i pension. Ingrid kommer att fortsätta jobba 25% med ensklida samtal.

På förskolan Linden jobbar Maria Bengtsson som förkollärare och den 3 april börjar Cecilia Adolfsson på Linden.

Förskolan Västanvinden i Västerås får ny förskolechef. Ingela Sjölander tillträder tjänsten den 3 april.

Tobias Eriksson har börjat jobba som kyrkvaktmästare.

Ljuskudstjänsten i Västanfors kyrka den 4 februari inleddes med fika på Lindgården och fackeltåg till kyrkan där ljusets ankomst firades med nattvard och en mysig stund för alla åldrar.

Vårmässa

på Lindgården
tisdag 10 april kl 18-20.30

Modevisning
Utställare
Vårbuffé

Biljetter säljs från och med 20 mars på Lindgården och av deltagande affärer.
Mer information kommer.

Julkampanjen gav 40 miljoner

Insamlingsresultatet i Svenska kyrkans julkampanj blev drygt 40 miljoner kronor. Det är något lägre än förra årets resultat, vilket beror på att insamlingsperioden var lite kortare än förra året. Claes Anckarman, projektledare för julkampanjen, är ändå nöjd.

– Ett stort tack till alla som har varit inblandade från kreativt arbete, planering och produktion till genomförande över hela landet. Bra jobbat! säger han på Svenska kyrkans hemsida.

I Västanfors Västervåla församling samlades 28 000 kronor in under julkampanjen.

Nästa körprojekt

med Rock- och popkören börjar den 3 april inför rockgudstjänsten i Västanfors kyrka söndag den 13 maj kl 18. Se alla övningstider på hemsidan.

Nu kan du söka medel ur våra stipendiefonder

Uppgifter om aktuella stipendier och ansökningsblanketter finns på församlingsexpeditionen på Lindgården tel 0223-434 00 samt på hemsidan. Ansökan lämnas senast den 2 maj.

Nästa tidning

Nästa nummer av församlingstidningen Mitt i livet kommer ut den 17 juni. Hör av dig till redaktören om du inte får någon tidning.

MITT i LIVET

Ansvarig utgivare: Henrik Rydberg, tel 0223-434 10.

Redaktör: Cecilia Kjellin Eriksson, tel 434 06. **Tryck:** PRIMATRYCK, Hallstahammar. **Omslagsfoto:** Magnus Aronson. Redaktören svarar för osignerat material.

WWW.SVENSKAKYRKAN.SE/VASTANFORS

Svenska kyrkan
VÄSTANFORS VÄSTERVÅLA

ATT RESA SIG STARKARE

När det fruktansvärda inträffar.
När katastrofen är ett faktum.
Ge människor kraft att bli
starkare tillsammans!

**SMS:A LIV
TILL 72 905
OCH GE 100 KR**

Eller swisha till 9001223
svenskakyrkan.se/fastekampanjen

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

medlem av
actalliance